

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 15Csp/159/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7817208976
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Majerník
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2018:7817208976.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudcom JUDr. Miroslavom Majerníkom v spore žalobcu: L. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom X.S. XXX, XXX XX W. L., právne zastúpeného: JUDr. Hedviga Gallová, advokát so sídlom Zámocká 26, 811 01 Bratislava, proti žalovanej: Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, právne zastúpeného: ČERNEJOVÁ&HRBEK, s.r.o., so sídlom Kýčerského 7, 811 05 Bratislava, IČO: 36 857 513, o zaplatenie 11.951,59 EUR s príslušenstvom, takt

rozhodol:

- I. Zastavuje konanie o zaplatenie sumy 1672,- EUR.
- II. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 10.279,59 EUR do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
- III. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 72,02 %. O výške náhrady trov rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným rozhodnutím.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenou súdu dňa 25.08.2017 sa žalobca domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 11.951,59 EUR. Svoj nárok odôvodnil tým, že dňa 26.10.2009 podpísal so žalovanou spoločnosťou VÚB, a.s. Zmluvu o poskytnutí úveru č. U23292-09. Žalobcovi bol poskytnutý úver - "HypoPôžička" vo výške 15.000,- €. Túto pôžičku splácal 9 mesačnými splátkami po 203,- €, celkom vo výške 1.827,- €. Následne dňa 14.07.2010 podpísal žalobca Zmluvu o poskytnutí úveru č. U292797-10, kedy bol žalobcovi opätovne poskytnutý úver - "HypoPôžička" navýšením o sumu vo výške 8.654,99 €. Úver ďalej splácal 54 mesačnými splátkami po 216,30 €, celkom vo výške 11.680,20 €. Obe úvery sú evidované pod číslom zmluvy U292797-10. Žalobca predmetné pôžičky splatil vo výške 35.606,58 (9x203,- € a 54x216,30 €), a to po tom, čo došlo dňa 09.03.2017 k predčasnému splateniu úveru vo výške 22.099,38 €. Taktó žalobca zo skutočne poskytnutého úveru vo výške 23.654,99 € (dňa 29.10.2009 - 15.000,- € a dňa 19.07.2010 - 8.654,99 €) vyplatil sumu 35.606,58 €, čo je 65%-né navýšenie. Postup žalovaného sa javí ako nekalá obchodná praktika a porušenie práva na strane žalobcu, z ktorého vzniklo bezdôvodné obohatenie, pretože finančné prostriedky vyplatené nad rámec poskytnutého úveru boli zo strany žalovaného prijaté bez právneho dôvodu. Žalobca uvádza, že predmetné zmluvy vykazujú závažné vady, a to pri určení poplatkov a úrokov z omeškania, t.j. pri podstatných náležitostiach zmluvy a obsahujú preto neprijateľné zmluvné podmienky. Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Predmetné úverové zmluvy sú v rozpore s ust. § 9 ods. 2 písm. k) zák. o spotrebiteľských úveroch, nakoľko neobsahuje výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. V zmluve je totižto uvedená mesačná anuitná splátka, avšak z uvedeného nevyplýva, aká je výška splátok iných poplatkov, t.j. z celkovej splátky nie je možné zistiť jednotlivé zložky, a to sa považuje za

neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa § 53 ods. 5 OZ. Žalobca má za to, že Zmluvy o poskytnutí úveru sú s poukazom na vyššie uvedené bezúročné a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. a/ zák. č. 129/2010 Z.z.. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

2. Na vyjadrenie žalobcu reagoval žalovaný podaním doručeným súdu dňa 05.10.2017, pričom uviedol, že skutočnosti uvádzané žalobcom, ktoré by údajne mali byť právnym dôvodom k žalobou požadovanému vydaniu údajného bezdôvodného obohatenia, sú v texte žaloby opísané nedostatočne a nepredstavujú spoľahlivý základ pre súdne prejednanie veci. Napriek veľmi zjednodušenému (resp. nedostatočnému a nesprávne) informovaniu o priebehu zmluvného vzťahu (či už toto založeného Zmluvou 2009 alebo Zmluvou 2010), splácaním jednotlivých dlhov a ich konečnom splatení, zo žalobcových tvrdení možno uzavrieť, že Zmluva 2009 zanikla v roku 2010, a to splatením (splnením) dlhu solidárne zaviazaných dlžníkov (žalobca + p. R. U.) plynúceho z danej zmluvy - nedošlo k "navýšeniu úveru", ako tvrdí žalobca - žalobca a p. R. U. (solidárne zaviazaní dlžníci) uzavreli so žalobcom Zmluvu 2010, na základe ktorej im boli poskytnuté peňažné prostriedky, ktoré z ich rozhodnutia použili (avšak nie výlučne) na splatenie dlhu plynúceho zo Zmluvy 2009; totiž časť čerpanej istiny úveru vo výške 8.654,99 EUR napr. žiadali dlžníci zaslať na nimi určený osobný účet. Akékoľvek posudzovanie Zmluvy 2009 v súčasnosti nemá právny ani reálny význam, daná zmluva zanikla/záväzkový vzťah z nej plynúci zanikol v roku 2010 splnením. Z daného je možné uzavrieť, že akékoľvek a všetky prípadné nároky žalobcu z danej zmluvy plynúce (prítom on sám sa nevysporadúva, pokiaľ ide o jeho žalobou uplatňované nároky, so solidaritou jeho vzťahu s p. R. U.) či s ňou súvisiace podliehajú v súčasnosti premlčaniu - z daného dôvodu týmto (avšak len z dôvodu opatrnosti) vznášame námietku premlčania in eventum voči akýmkoľvek údajným nárokom žalobcu, ktoré vznáša vo vzťahu k alebo v súvislosti so Zmluvou 2009 a zmluvným vzťahom ňou založeným. V dôsledku predčasného splatenia dlhu (začiatkom roka 2017) plynúceho zo Zmluvy 2010 je v súčasnosti aj záväzkový vzťah plynúci z tejto zmluvy zaniknutý, preto aj posudzovanie Zmluvy 2010 v súčasnosti nemá žiaden význam, žalobca a jeho solidárne zaviazaný spoludlžník dlh plynúci z danej zmluvy v celom rozsahu akceptovali, pričom začiatkom roka 2017 došlo k jeho vyplateniu. Obe zmluvy o úvere boli v plnom súlade s príslušnými na vec sa vzťahujúcimi predpismi, informácie o podmienkach úveru a odplata za úver (úroková sadzba atď.) sú v oboch zmluvách zreteľne a jasne uvedené, pričom odplata dohodnutá v jednej či druhej zmluve sa nepriečila žiadnemu právnemu predpisu ani dobrým mravom. Nakoľko žalobca vo svojej žalobe vychádza z názoru, že Zmluva 2010 je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch 2010, poukazujeme na tomto mieste na § 1 ods. 3 daného zákona - v zmysle daného ustanovenia spotrebiteľským úverom nie je úver zabezpečený záložným právom k nehnuteľnosti, ktorého lehota splatnosti je viac ako desať rokov; to je práve prípad Zmluvy 2010. Z daného dôvodu nejde o spotrebiteľský úverový vzťah podľa zákona o spotrebiteľských úveroch 2010, ale o úverový vzťah založený zmluvou o úvere v zmysle § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, samozrejme za súčasnej aplikácie príslušných predpisov na ochranu spotrebiteľa (Občiansky zákonník, zákon o ochrane spotrebiteľa). Okrem toho, v zmysle § 4 ods. 3 zákona o spotrebiteľských úveroch 2001, pokiaľ ide o Zmluvu 2009 (pre úplnosť informácií uvádzame, že obdobne je tomu aj v prípade § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch 2010), sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov len a jedine vtedy, ak sú kumulatívne splnené podmienky zakotvené v danom ustanovení (t.j. ak zmluva o úvere vykazuje súčasne a kumulatívne nedostatky v tomto ustanovení vymenované - zákonodarca použil spojku "a"); ak by žalobca tvrdil tzv. bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru poskytnutého na základe Zmluvy 2009, tak taký kumulatívny výskyt nedostatkov Zmluve 2009 rozhodne nevyčíta a ani neuvádza. Zdôrazňujeme však opätovne, že akékoľvek jeho údajné nároky súvisiace so Zmluvou 2009 podliehajú premlčaniu. Zmluvy o úvere boli v plnom súlade s požiadavkami kladenými príslušnými právnymi predpismi, pričom v nich neabsentujú žiadne žalobcom namietané údaje, nie sú v nich prítomné žiadne neprijateľné podmienky, žiadne zmluvné dojednania (a to ani tie týkajúce sa odplaty) nie sú ani v rozpore so zákonom ani dobrými mravmi; žiadna z daných dvoch zmlúv netrpí neplatnosťou (a to ani len sčasti). Záväzkové vzťahy založené oboma zmluvami už zanikli splnením (záväzkový vzťah plynúci zo Zmluvy 2009 v roku 2010, záväzkový vzťah plynúci zo Zmluvy 2010 začiatkom roka 2017), kedy solidárne zaviazaní dlžníci oba záväzkové vzťahy plne akceptovali a dlh splatili. Údajné nároky žalobcu, ktoré by mali plynúť zo alebo súvisieť so záväzkovým vzťahom založeným Zmluvou 2009, podliehajú premlčaniu. Žaloba žalobcu ako celok je zmätočná, obsahuje množstvo nekonkrétnych, všeobecných, nepodložených, nejasných a mylných tvrdení, pričom navyše vychádza z nesprávneho výkladu právnych noriem, ktoré sa v čase podpisu zmlúv o úvere na vzťahy nimi založené aplikovali.

3. Podaním doručeným súdu dňa 20.11.2017 sa k vyjadreniu žalovaného vyjadril žalobca a uviedol, že zo zmluvy č. 23292-09 jednoznačne vyplýva, že úver mu bol poskytnutý vo výške 15.000,- € (451.890,00 Sk) - časť A úveru, ktorá suma mu bola aj prevedená na osobný účet. Je síce pravdou, že v časti B úveru je uvedené, že suma vo výške 434,50 € (13.089,75 Sk) bude prevedená na účet Consumer Finance Holding, ako úhrada výdavkov - nákladov súvisiace s poskytnutím Úveru, a teda že celková výška úveru je 15.434,50 € (464.979,75 Sk) - čo je však uvedené malým písmom v zmluve o úvere, a preto tejto sume žalobca nevenoval pozornosť. V skutočnosti žalobca obdržal na svoj osobný účet sumu 15.000,- €. Následne tento úver žalobca splácal v sume mesačne po 203,- € a takto zaplatil 9x203,- €, t.j. spolu sumu 1.827,- € a vyplatením sumy 14.845,01 € z titulu úveru zo zmluvy č. 292797-10 splatil celý vyčíslený nedoplatok, t.j. spolu sumu 16.672,01 €. Zo zmluvy č. 292797-10 jednoznačne vyplýva že úver mu bol poskytnutý vo výške 8.654,99 € - časť A úveru, ktorá suma mu bola aj prevedená na osobný účet. Je pravdou, že v časti B úveru je opäť uvedené, že suma vo výške 294,50 € bude prevedená na účet Consumer Finance Holding, ako úhrada výdavkov - nákladov súvisiace s poskytnutím Úveru a v časti C úveru je uvedené, že suma vo výške 14.845,01 € bude prevedená na účet VÚB z titulu vyplatenia úveru zo Zmluvy č. 23292. Žalobca tak čerpal úver celkom vo výške 23.500,- € a sumu 294,50 € na úhradu výdavkov - nákladov CFH. Následne tento úver žalobca splácal v sume mesačne po 216,30 € a takto zaplatil 54x216,30 €, t.j. spolu sumu 11.680,20 € a dňa 09.03.2017 žalobca vyplatil žalovanému sumu 22.099,38 € z titulu predčasného splatenia úveru, t.j. spolu zaplatil sumu 33.779,58 €. Rozdiel činí sumu 10.279,58 €, ktorú sumu považuje žalobca s poukazom na dôvody uvedené v žalobnom návrhu, za bezdôvodné obohatenie na strane žalovaného. Žalobca časť svojho žalobného nároku o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.672,- € voči žalovanému berie späť a v tejto časti žiada konanie zastaviť. Je nepochybné, že medzi stranami sporu ide o vzťah zo spotrebiteľských zmlúv. Zmluvy o úvere zo dňa 26.10.2009 a zo dňa 14.07.2010 boli uzavreté ako predformulované typové zmluvy, kde veriteľ - žalovaný konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a postavenie žalobcu v zmluvnom vzťahu bolo postavením slabšieho partnera, ktorý nedisponoval potrebnými odbornými znalosťami, niekoľkoročnými skúsenosťami na úverovom trhu, čo viedlo k tomu, že žalobca nedokázal odhaliť v zmluve dojednaní, ktoré ho výrazne znevýhodňovali a spôsobovali značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach vyplývajúcich zo zmluvného vzťahu. Predmetné zmluvy neboli zmluvami individuálne dojednanými so žalobcom, ale jednalo sa o typ zmlúv, ktoré mal žalovaný vopred pripravené pre veľký počet spotrebiteľov. Z vyššie uvedených dôvodov, je potrebné, aby súd žalobcom uplatnený nárok posudzoval v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka, zákona o spotrebiteľskom úvere a zákona o ochrane spotrebiteľa, pričom je evidentné, že v predmetných úverových zmluvách absentujú podstatné náležitosti zákona o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia úverových zmlúv, t.j. zák. č. 258/2001 z.z. (§4 ods. 2, písm. g/, i/, k/, l/) a zák. č. 129/2010 Z.z. (§ 9 ods. 2, písm. k/ v súlade s § 11 ods. 1, písm. b/), čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, a preto vzniká žalobcovi nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia od žalovaného, lebo finančné prostriedky nad rámec poskytnutého úveru boli prijaté zo strany žalovaného bez právneho dôvodu. K námietke premlčania žalovaného žalobca uvádza, že v danom prípade je potrebné aplikovať ustanovenie § 107 ods. 2 OZ, a to úmyselné bezdôvodné obohatenie a s tým súvisiacu 10-ročnú premlčaciu lehotu, ktorá začína plynúť okamihom, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu. V danom prípade vzniklo bezdôvodné obohatenie z titulu Zmluvy o úvere č. 23292-09 vyplatením konečnej sumy (29.10.2009) a z titulu Zmluvy o úvere č. 292797-10 vyplatením konečnej sumy (09.03.2017) obe na účet žalovaného. Tvrdenia žalovaného, že odplata dohodnutá v úverových zmluvách sa nepriečila žiadnemu predpisu ani dobrým mravom je vyvrátená tým, že v zmluvách absentujú vyššie uvedené podstatné náležitosti, čo sa javí aj ako účelové zo strany žalovaného a navyše skutočnosťou, že odplata skutočne poskytnutých úverov predstavovala ich 77%né navýšenie, čo je v rozpore s dobrými mravmi.

4. Žalovaný na vyjadrenie žalobcu podaním doručeným súdu dňa 14.12.2017, pričom opätovne poukázal na skutočnosť, že na základe Zmluvy 2009 bol žalobcovi (a jeho solidárne zaviazanému spoludlžníkovi - p. R. U.) poskytnutý úver v celkovej výške 15.434,50 EUR (je to zrejme z článku 2 Zmluvy 2009, základné podmienky úveru). Dlž z tohto úveru bol následne dlžníkmi vyplatený v roku 2010. Na vyplatenie dlhu použil žalobca (a jeho solidárne zaviazaný spoludlžník - p. R. U.) prostriedky získané na základe úveru čerpaného zo Zmluvy 2010, úver bol čerpaný v celkovej výške 23.794,50 EUR (aj v tomto prípade je to zrejme z článku 2 Zmluvy 2010, základné podmienky úveru). Pokiaľ žalobca vo svojich výpočtoch údajného bezdôvodného obohatenia nevychádza c celkovej čerpanej sumy toho - ktorého úveru, ale len ním určených častí čerpanej istiny toho - ktorého úveru, ide z jeho strany o počty a priori nesprávne. Pokiaľ žalobca uvádza, že jedna či druhá zmluva obsahujú "malé písmo", k danému tvrdeniu žalobcu uvádzame, že žalobca sám pred vyše 8 rokmi (Zmluva 2009) a 7 rokmi (Zmluva

2010) považoval celú zmluvnú dokumentáciu pre neho za čitateľnú, jasnú, zrozumiteľnú, podpísal ju a zmluvný vzťah ňou založený akceptoval (svoj dlh dokonca aj vyplatil); zmena v jeho postoji nastala až v roku 2017, v ktorom podal žalobu na súd. Akékoľvek tvrdenia žalobcu o nečitateľnosti, neprehľadnosti, nezrozumiteľnosti atď., resp. o "malom písme", sú preto nepresvedčivé a podľa názoru našej spoločnosti je nutné ich vyhodnotiť ako evidentne účelové. Navyše, svojou žalobou sa v podstate žalobca domáha neprípustného zásahu súdu do zmluvnej voľnosti strán, ktorým sa v čase ich uzavretia zmluvy nejavili nečitateľné, nezrozumiteľné, nejasné atď. či písané "malým písmom", v tomto ohľade si naša spoločnosť dovoľuje poukázať na nález Ústavného súdu SR zo dňa 01.04.2015, sp. zn. I. ÚS 640/2014, v zmysle ktorého súd nesmie vychádzať z vlastnej predstavy o určitosti (tu čitateľnosti, jasnosti, zrozumiteľnosti atď.) zmluvy, ale musí pri posudzovaní zmluvy vychádzať zo všetkých relevantných zákonných kritérií uplatňovaných pri výklade právnych úkonov, ale aj z vôle účastníkov zmluvy, ďalej okolností, ktoré predchádzali uzavretiu tejto zmluvy a aj z následného správania účastníkov zmluvy. Opätovne namietal v prípade nárokov zo zmluvy z roku 2009 ich premlčanie. Obe zmluvy o úvere boli v plnom súlade s príslušnými na vec sa vzťahujúcimi predpismi, informácie o podmienkach úveru a odplate za úver (úroková sadzba atď.) sú v oboch zmluvách zreteľne a jasne uvedené, pričom odplata dohodnutá v jednej či druhej zmluve sa nepriečila žiadnemu právnomu predpisu ani dobrám mravom; opak žalobca určite doposiaľ nepreukázal a ním podávaná informácia o údajnom "77%-nom navýšení" je scestná (odplata za úver dohodnutá v jednej či druhej úverovej zmluve sa nijak nevymykala odplate bežnej na danom trhu). K tvrdeniu žalobcu úmyselne sa bezdôvodne obohatiť uviedol, že toto tvrdenie je scestné, absurdné, nepreukázané a dôkazne nepodložené.

5. V podaní zo dňa 15.11.2017 vzal žalobca žalobu v časti o zaplatenie 1.672,- EUR späť a v tejto časti žiadal konanie zastaviť. Zároveň žalobca špecifikoval žalovanú sumu. Na uvedené podanie súd reflektoval postupom podľa § 145 ods. 2 CSP a konanie v tejto časti zastavil, čo vyjadril v prvom výroku tohto rozsudku.

6. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie na deň 21.02.2018. na ktoré sa nedostavil žalovaný, ktorý svoju neúčasť ospravedlnil a žiadal konať v ich neprítomnosti. Súd podľa § 180 CSP pojednával v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu.

7. Žalobca trval na podanej žalobe.

8. Na pojednávaní súd oboznámil nasledovné listinné dôkazy a to žaloba, zmluva o poskytnutí úveru, hypo pôžička č. u23292-09, formulár o zmluvných podmienkach zmluvy o spotrebiteľskom úvere, obchodné podmienky VÚB pre poskytovanie bezúčelových úverov v rámci programu hypo pôžičky, prehľad poistného krytia pre hypo pôžičku a všetky jej modifikácie, zmluva o poskytnutí úveru hypo pôžička č. u292797-10, štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, obchodné podmienky VÚB, a.s., poskytovanie spotrebných úverov v rámci programu hypo pôžičky, prehľad poistného krytia pre hypo pôžičku a všetky jej modifikácie, žiadosť o trvalý príkaz, zadanie, vyjadrenie k žiadosti o predčasné splatenie úveru, podanie, oznámenie Consumer Finance Holding a.s. zo dňa 10.03.2017, potvrdenie o obrátoch a o platbách hypo pôžičky, zmluva o poskytnutí úveru hypo pôžička zo dňa 14.07.2010, obchodné podmienky VÚB pre poskytovanie spotrebných úverov v rámci programu hypo pôžičky, zmluva o poskytnutí úveru hypo pôžička zo dňa 26.10.2009, obchodné podmienky VÚB pre poskytovanie bezúčelových úverov v rámci programu hypo pôžičky a zistil tento skutkový stav veci:

9. Dňa 21.10.2009 uzavreli žalobca so spoludlžníkom R. U. na jednej strane a žalovaná na formulárovom tlačive nazvanom "zmluva o poskytnutá úveru HypoPôžička" č. U 23292-09 zmluvu, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 15.000,- EUR. V časti základne podmienky tejto formulárovej zmluvy boli vyplnené údaje: úver vo výške 15.000,- EUR, mesačná anuitná splátka 203,- EUR, dátum prvej splátky 20.11.2009, počet splátok 120, dátum poslednej splátky 20.10.2019, úhrada nákladov súvisiacich s poskytnutím úveru 434,50 EUR, ročná úroková sadzba 8,80 % p.a., RPMN 9,97 %, celkové náklady dlžníka 23.331,60 EUR, priemerná hodnota RPMN 9,58 %.

10. Dňa 19.07.2010 uzavreli žalobca so spoludlžníkom R. U. na jednej strane a žalovaná na formulárovom tlačive nazvanom "zmluva o poskytnutá úveru HypoPôžička" č. U 292797-10 zmluvu, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 8654,99 EUR. V časti základne podmienky tejto formulárovej zmluvy boli vyplnené údaje: úver vo výške 8654,99 EUR, mesačná anuitná splátka 216,30 EUR, dátum prvej splátky 20.08.2010, počet splátok 240, dátum poslednej splátky 20.07.2030,

úhrada nákladov súvisiacich s poskytnutím úveru 294,50 EUR, ročná úroková sadzba 8,20 % p.a., RPMN 8,59 %, celkové náklady dlžníka 48.744 EUR, priemerná hodnota RPMN 5,76 %. V časti C úveru pri základných podmienkach je uvedené, že časť úveru určená na pohľadávky: Banka voči klientovi zo zmluvy č. 23292 vo výške 14.845,01 EUR bude prevedená na účet číslo XXXXXXXXXXX/XXXX- P. Ú. X..

11. Súd vec právne posúdil nasledovne:

12. Podľa ustanovenia § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v platnom znení (ďalej len "Občiansky zákonník") spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa ustanovenia § 2 písm. a, b) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov spotrebiteľským úverom je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere je zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom.

14. Podľa ustanovenia § 4 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,

- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

15. Podľa § 4 ods. 3 druhá veta zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení niektorých zákonov ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

16. Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

17. Podľa ustanovenia § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,

- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

18. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

19. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil, že medzi žalobcom a žalovanou boli uzavreté úverové zmluvy, ktoré možno právne kvalifikovať ako zmluvy o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktoré sa ako spotrebiteľský právny vzťah spravujú aj ustanoveniami zákona č. 258/2001 Z.z., resp. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch ako aj ustanoveniami § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských právnych vzťahoch. Tieto úverové zmluvy neobsahujú základné zákonom o spotrebiteľských úveroch predpísané záležitosti, a to celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, keď v uzatvorených úverových zmluvách sú uvedené celkové náklady, ktoré musí klient zaplatiť v sume 23.331,60 EUR, resp. 48.744,- EUR, pričom písomne dojednaným podmienkam o výške, počte a termíne splátok úveru zodpovedá celková čiastka 24.360,- EUR (203,- EUR x 120 splátok), resp. 51.912,- EUR (216,30 EUR x 240). Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. medzi základné náležitosti zmluvy patrí aj údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a teda tento údaj musí byť vyčíslený. Koniec koncov je tento údaj dokonca vyjadrený v neprospech spotrebiteľa, keďže z hľadiska transparentnosti ho uvádza do omylu ohľadom výhodnosti úveru, o nižšej reálnej celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pretože len púhy súčin počtu splátok (120/240) a výšky anuitnej splátky (203,- EUR/216,30 EUR) je vo vyššej výške (24.360,- EUR/51.912,-EUR) ako reálne žalobcom v zmluve uvedenu celkovou čiastkou, ktorú musí klient zaplatiť 23.331,60 EUR, resp. 48.744,- EUR. Uzatvorená úverová zmluva tak neobsahuje základnú náležitosť- celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, resp. tento číselný údaj uvedený v úverovej zmluve nie je správny, pričom z hľadiska dodržania základných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere stanovených § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. možno takto stanovené obsahové náležitosti považovať za dodržané iba v prípade úplného uvedenia všetkých údajov v správnej hodnote, teda nie aj v prípade uvedenia akéhokoľvek z údajov v zmluve v hodnote nesprávnej. Veriteľ nemá možnosť v zmluve uvádzať akékoľvek údaje o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, ale iba také, ktoré zodpovedajú celkovej sume všetkých úrokov, poplatkov a iných záväzkov, ktoré spotrebiteľ musí veriteľovi zaplatiť. Už vo viacerých súdnych rozhodnutiach bol vyslovený názor, že v

zmysle § 9 ods. 2 písm. l) vyššie citovaného zákona nepostačuje, ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená len suma predstavujúca súčet splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Je potrebné zdôrazniť, že zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Uvedený právny záver o nutnosti rozlíšenia spomínaných splátok vyplýva napr. z rozsudku Krajského súdu v Trnave 9Co 401/2012 zo dňa 6.8.2013, Krajského súdu v Prešove 7Co 220/2014 zo dňa 27.11.2014 a Krajského súdu v Žiline 8Co 549/2014 z 30.12.2014. Súd v čase rozhodnutia postupoval v súlade s ustálenou judikatúrou.

20. Žalobca namieta, že zmluva o úvere z roku 2010 nemala byť uzavretou podľa zákona č. 129/2010, pričom v samotnom záhlaví uvedenej zmluvy účastníci tejto zmluvy odkazujú na zákon č. 129/2010 Z.z. s tým, že sa jedná o zmluvu podľa zákona o spotrebiteľských úveroch. Ak tomu tak nie je, ide o zavádzanie spotrebiteľa (zákonodarca v § 53 Občianskeho zákonníka zakotvuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaného tovaru a služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu v podnikaní. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.). Pokiaľ žalobca na jednej strane predkladá spotrebiteľovi zmluvu s označením, že ide o spotrebiteľský úver podľa zákona č. 129/2010 Z.z., resp. zákona č. 258/2001 Z.z. a následne obsahom zmluvy sú iné podmienky, takýto argument nemožno v žiadnom prípade akceptovať. U dodávateľa sa znalosť právnych predpisov týkajúcich sa oblasti jeho podnikania predpokladá, preto argument, že na jednej strane predkladá spotrebiteľovi zmluvu podľa zákona č. 129/2010 Z.z. buď v ňom dojem ochrany uvedeným zákonom a na druhej strane argumentuje, že tento zákon sa na neho nevzťahuje. Tu sa žiada pripomenúť ustanovenie § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom v čase uzatvárania zmluvy z 19.7.2010, podľa ktorého sa na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 1 ods. 2 druhej vety, § 2, 3, 4, 6, § 7 ods. 1, 2, 16 až 42, § 8, 8a, § 9 ods. 1, ods. 2 písm. a) až v), ods. 9 až 11, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, § 20 ods. 2 až 8, § 23 a 25. Na margo praktík žalobcu súd v súlade s článkom 2 ods. 2 CSP odkazuje aj na rozhodnutie Okresného súdu Revúca sp. zn. 6C/17/2017, ktorý sa obdobne vysporiadal s použitím ustanovení zákona o spotrebiteľských úveroch aj na pôžičky a zmluvy o úvere, ktoré sú poskytované spotrebiteľom.

21. Súd v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka v zmysle ktorého sa v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

22. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázať, že zmluvy o úvere medzi žalobcom a Poštovou bankou, a.s. neboli uzatvorené v zákonom predpísanej písomnej forme tiež z dôvodu, že v predmetnej zmluve chýba aj ďalšia povinná náležitosť v zmysle § 4 ods. 2, resp. 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona, nakoľko nie sú uvedené v zmluve všetky predpoklady použité na výpočet RPMN. Podľa názoru súdu nepostačuje, ak je v zmluve uvedená len hodnota RPMN, keď zákon výslovne uvádza, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere je potrebné uviesť aj všetky predpoklady použité na výpočet RPMN, ktorý údaj je potrebné považovať za najdôležitejší pre spotrebiteľa, nakoľko zahŕňa v sebe všetky náklady, ktoré spotrebiteľ s poskytnutím úveru musí veriteľovi zaplatiť. Dôvod, pre ktorý je potrebné predmetný úver považovať za bezúročný a bez poplatkov je aj ten, že v zmluve je nesprávne uvedená hodnota priemernej RPMN. Súd pri kontrole prepočtu RPMN zistil, že táto bola nesprávne uvedená, keď pri použití hodnôt uvedených v zmluve o úvere (výška úveru 15.000,- EUR/8.654,99 EUR, výška mesačnej splátky 203,- EUR/216,30 EUR, počet splátok 120/2014) je RPMN 11,15%/34,50% a nie v zmluve uvedených 9,58%/5,76%.

23. Žalobca tak mal povinnosť vrátiť žalovanému len požičanú sumu a všetko, čo zaplatil navyše zaplatil bez právneho dôvodu a žalovaný sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Bolo preukázané, že žalobca uhradil žalovanému navyše sumu 10.279,59 EUR, čo podľa názoru súdu predstavuje výšku bezdôvodného obohatenia žalovaného a preto súd uložil žalovanému povinnosť túto sumu žalobcovi vrátiť.

24. Vo vzťahu k námietke premlčania nároku žalobcu týkajúceho sa zmluvy z roku 2009, ktorú vzniesol žalovaný súd uvádza, že pri práve na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia plynie

jedna subjektívna dvojročná premlčacia doba plynúca odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil, a jedna objektívna trojročná premlčacia doba plynúca odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu, resp. desaťročná pri úmyselnom obohatení. V danom prípade však podľa názoru súdu je potrebné aplikovať desaťročnú premlčaciu dobu, pretože bezdôvodné obohatenie žalovaného súd považuje za úmyselné. Žalovaný má dlhodobu v predmete činnosti poskytovanie úverov a jeho povinnosťou bolo poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie úverov. Preto, ak žalovaný v zmluve neuviedol podstatné náležitosti v zmysle zák. č. 258/2001 z.z. (§4 ods. 2, písm. g/, i/, k/, l/) a zák. č. 129/2010 Z.z. (§ 9 ods. 2, písm. k/ v súlade s § 11 ods. 1, písm. b/) do predmetných zmlúv je nepochybne úmyselným porušením zákona, čo spôsobuje záver, že taktiež bezdôvodné obohatenie, ktoré takýmto spôsobom vzniklo je bezdôvodným obohatením získaným úmyselne. Preto je podľa názoru súdu v spotrebiteľských veciach potrebné vychádzať zo všeobecnej desaťročnej objektívnej premlčacej lehoty, kde úmysly spoločnosti obohacovať sa na úkor spotrebiteľov sú zrejmé, kde žalovaný má vedomosť z judikovaných rozhodnutí o zneužití práva, a preto v predmetom právnom vzťahu strán sporu je potrebné aplikovať objektívnu desaťročnú premlčaciu lehotu na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle § 107 ods. 2 OZ (viď tiež rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 7Co/87/2011). Pokiaľ sa jedná o plynutie subjektívnej lehoty, táto začala plynúť až vtedy, keď sa žalobca dozvedel, že k vzniku bezdôvodného obohatenia došlo, pričom o tomto sa dozvedel až pri poznaní svojej právnej situácie po konzultovaní s právnym zástupcom v auguste v roku 2017, teda neuplynula mu ani subjektívna lehota na uplatnenia nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia. Táto okolnosť je navyše nepochybná, keďže žalobca opakovanne vstupoval do právnych vzťahov preňho zjavne nevýhodných bez toho, aby si bol vedomý zneužívania jeho práv zo strany žalovaného. (viď rozsudky Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 9Co/84/2015, Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/177/2015, Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 15Co/85/2017, a ďalšie). Žalovaný nijako netvrdil a nepreukázal, že sa žalobca dozvedel o tom, že sa na jeho úkor žalovaný bezdôvodne obohatil, skôr. Súd teda zastáva názor, že žaloba bola podaná v rámci premlčacej subjektívnej dvojročnej lehoty.

25. Podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd prizná stane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Podľa ust. § 262 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27. O trovách konania súd rozhodol v súlade s ust. § 255 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 72,02 %. Náhradu trov konania si uplatnil žalobca, ktorý mal úspech v prevažnej časti uplatneného nároku, a to v rozsahu 86,01 %. Žalovaná mala úspech iba v rozsahu 13,99 %, a preto súd priznal žalobcovi pomernú náhradu trov konania vo výške 72,02 % (86,01 % - 13,99 %). O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník, v zmysle ust. § 262 ods. 2 CSP.

28. Na základe uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie v lehote 15 dní od doručenia jeho písomného vyhotovenia na Okresný súd Rožňava (§ 362 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom po nadobudnutí jeho vykonateľnosti dobrovoľne splnená, je možné podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučný poriadok).